

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tror ikke, jeg nåede at få fat i, hvordan Socialdemokratiet forholder sig til forslaget om, at dansk ikke længere bare er en ret, men en pligt, det vil altså sige, at alle familiesammenførte skal gå til dansk.

Man kan sige, at vi jo tidligere sådan set har været enige om, at hvis en familie kunne forsørge sig selv, så blandede staten sig ikke i, hvordan familien organiserede sig. Men det, vi gør med det forslag, er at gå et skridt videre og sige, at vi altså har en interesse i, at familiesammenførte kan tale dansk, ikke mindst af hensyn til børnene og af hensyn til deres egne rettigheder, sådan at de kommer ud og får et netværk.

Så hvordan forholder Socialdemokratiet sig til, at vi altså ændrer lovgivningen, sådan at danskundervisning og integration ikke bare er en ret, men en pligt?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Der er ingen tvivl om, at Socialdemokraterne synes, det er en pligt at blive integreret i Danmark, og derfor er dansk også en forudsætning for, at man kan det. Så hvis den ret, man har i dag, bliver misbrugt, måske fordi nogle holdes væk fra den mod deres egen vilje, skal vi have set på, hvad løsningen så er på det. Er løsningen det, der står nævnt her i beslutningsforslaget, nemlig sanktioner over for mændene, eller er det at ændre det til en pligt?

Lad os gå ind og drøfte det under udvalgsarbejdet. Jeg er meget åben over for det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Hvis krisecentrene for voldsramte kvinder, sådan som forslagsstillerne anfører, har ret, så er det beskæmmende og modbydeligt at skulle høre, at der er danske mænd, måske på et halvt hundrede om året, der gennemfører en slags serieimport af udenlandske kvinder, som så tillige med deres børn bliver tævet eller misbrugt eller ødelagt på anden måde. At pege på sådan et problem er en hæderlig sag. Og stadig skal man så erindre sig, at krisecentrene altså har registreret ca. den dobbelte mængde hustruvold i ægteskaber, hvor begge parter er udlændinge.

Men hverken B 98 eller B 99 anviser for os at se brugbare løsninger på problemet udover den udmærkede idé, at den sikkerhedsstillelse på 50.000 kr., som er en betingelse for ægtefællesammenføring, ved tilbagebetalingen skal tilfalde den part, der har lidt overlast. Det synes vi er en god idé. Vi kan kun have sympati for det som en passende kompensation fra voldsmanden.

Desuden er der det udmærkede forslag om stop for nye ægtefællesammenføringer for den pågældende de næste 10 år, hvis man er voldsdømt. Men som det allerede er blevet nævnt, så har regeringen i fredags fremsat det forslag.

Herudover må vi henholde os til ministerens indvending, at forsørgelsespligten jo allerede er effektiv for gifte ifølge ægteskabsloven og ifølge udlændingeloven forudsætningen for ægtefællesammenføring.

Og forslaget om at udvide forsørgelsespligten til at gælde efter en skilsmisse grundet på vold, og indtil den forurettede part opnår varig opholdstilladelse, ja, det er jo, som ministeren sagde det, hvis jeg skal gengive det med mine egne ord, er den invitation til fup og plat, hvor det vil kunne betale sig at undgå varig opholdstilladelse for at bevare den måske livslange forsørgelse fra den fraskilte ægtemand og prøve at presse sig til fordelagtige lægeerklæringer på et traume, der bliver mere og mere ulægeligt.

Vi må gøre os klart, at vi er på et område, hvor citronen presses ikke bare til det yderste, men til det alleralleryderste for nu at citere statsministeren. Og man kan vel næsten sige, at end ikke danskernes kreativitet med hensyn til skattetænkning kan måle sig med herboende udlændinges kreativitet med hensyn til at misbruge ethvert muligt smuthul. Så vi stemmer altså nej til forslaget, og det samme gælder B 99.

Kl. 16.20

I 1986, da De Radikale sad i regering, blev det problem stærkt drøftet, og med rette, med voldsramte udlændingekvinder, der var nødt til at blive i et voldeligt ægteskab for ikke at blive udvist, og udlændingeloven blev ændret, så kvinderne ikke skulle stilles over for det umulige valg.

Derfor forekommer det mig lidt ubegribeligt – sig til, hvis der er noget, jeg ikke har forstået – at De Radikale nu altså foreslår det selv samme igen. Det er godt, at det problem er løst, og vi er i øvrigt helt enige med ministeren i, at man ikke skal slå automatpiloten til, sådan at vold bliver en mekanisk vej til varig opholdstilladelse.